

Vakantie

WilFab

WilFab (1957) kwam in 2018 bij de nachtopvang van Perspektief terecht. Sinds februari 2019 heeft hij weer een eigen woning. WilFab werkt bij Perspektief Werkt en neemt ons via deze columns mee in zijn ervaringswereld.

Holiday "Zijn we er al?"
Urlaub "Ik moet plassen"
Vacances "Krijgen we een ijsje"

In deze column wil ik jullie meenemen naar het jaar 1990.

Waarom zul je je afvragen, nou om te laten zien dat vakantie niet alles is en dat je vaak dingen meemaakt waar je niet om gevraagd hebt.

In 1980 trouwde ik en als leerkracht was ik aan het werk in Utrecht.

In 1984 werd ons eerste kind geboren, een jongen. TADAAA In 1988 kwam daar nog een meisje bij. TADAAA

Wij waren gek op Frankrijk en toen we nog geen kinderen hadden waren we daar regelmatig te vinden, zeker in de zomervakantie. Ook in 1990 gingen we op weg.

We hadden een kindvriendelijke camping opgezocht aan een meertje waar je heerlijk kunt zwemmen en spelen.

De camping lag ±60 km boven Limoges in midden-Frankrijk. We vertrokken op een vrijdag om 04.00 in de nacht.

Juist om die tijd omdat de kinderen dan het eerste stuk in de auto konden slapen terwijl wij lekker door konden rijden.

Nou dat hebben we geweten.

Dat kleine ding heeft de hele nacht met open ogen naar buiten gekeken en brabbelde allemaal onzin bij elkaar.

M'n zoon lag lekker te pitten en heeft van dit alles niets gemerkt.

Om ±08.00 uur werd m'n zoon wakker en zei: "Gaan we eten? Ik heb trek". Mijn dochter zag er nogal chagrijnig uit in haar IKEA kinderzitje en riep steeds dat ze geen honger had.

Affijn, na uren sturen kwamen we op de camping aan en zetten onze tent op, pakten de spullen uit en maakten alles in orde zoals een goed kampeerder dat doet.

We hadden een mooie plek vlakbij het water en besloten nog even te zwemmen.

Daarna op de camping gegeten en m'n zoon en dochter in bed gestopt.

Hè hè, heerlijke rust na een vermoeiende dag.

Om ±22.00 uur ook maar het luchtbed opgezocht en een poging gewaagd om de luiken te sluiten.

Ja hoor, je raadt het al. Toen brak spontaan de narigheid uit.

Ik hoorde een klap en schrok zo dat mijn toenmalige vrouw via een salto en een dubbele axel van het luchtbed werd gelanceerd.

"Wat is er?" zei ze, en ik zei dat ik een klap had gehoord.

M'n dochter was uit haar campingbedje geklommen waarbij het (ook IKEA) ding op z'n kant terecht kwam.

Klaarwakker was ze en heeft ons ook de hele nacht wakker gehouden. In bed, op bed, tussen ons in, glaasje water drinken, in bed leggen, uit bed kruipen. PFFFF, kapot waren we.

Overdag wilde m'n dochter slapen en dat ging dus lekker niet door omdat we haar wakker hielden. Haar hele dag-nacht ritme lag in puin en dus ook dat van ons.

Ik kreeg de sleutel van de slagboom van de camping mee want.....

's Avonds als het echt donker was, nam ik een wakker meisje mee om een stukje te rijden in de auto. Ik was net de camping af en YESSS ze viel in slaap. Na ±15 km gereden te hebben was ik terug op de camping en stopte de auto.... Jammer dan: kind weer klaarwakker!!

We hebben 3 dagen narigheid gehad maar de aanhouder wint en tenslotte was alles weer redelijk normaal. Kinderen zijn prachtig en lief, maar een hond is ook leuk.

Ik blijf lekker hier dit jaar en ga genieten van "IL BALCONNO" en denk stiekum aan mensen met jonge kinderen.

Ik lach dan een beetje voor me uit en neem een hapje en een drankje.

Wat een rust....

Slaap ze
WilFab

"Hè hè, heerlijke rust na een vermoeiende dag."